

93. YILINDA 30 AĞUSTOS'un, 9 EYLÜL 1922'nin GÜNCEL ANLAMINI

Prof. Dr. Ahmet SALTİK profsaltik@gmail.com

Ankara Üniv. Tıp Fak. / www.ahmetsaltik.net

Giriş _____ :

“ Onlar (Yunanlar) zafer ve megalo idea için dövüştüler.

Fakat Türkler ocaklarını ve yurtlarını korumak için savaştılar.”

(A. H. Lybeyer, “Türk'ün Ateşle İmtihani” Halide Edip Adıvar, Atlas Kitabevi, İst., 1994, syf. 177)

Osmanlı'nın Milli Savunma Bakanı (*Harbiye Nazırı*) Enver Paşa ve arkadaşlarının son derece yanlış, serüvenci politik kararları ile 1. Dünya Savaşı'na Almanların yanında giren (1914) Osmanlı Devleti, bağlaşığı (müttefiki) Almanya'nın yenilmesiyle; Mustafa Kemal Paşa öncülüğünde Çanakkale gibi kimi savaşlarda ciddi askeri başarılarına karşın yenik sayılmış, ateşkes (mütareke, silah bırakılması) istemek zorunda kalmıştı.

Mondros Ateşkesi Anlaşması'nın kurallarını çiğneyen Batı'lı işgalciler, *Megalo İdea* veya *Büyük İyonya* düşleri ile kıskırttıkları Yunanlı komşumuzu silahlandırarak Batı Anadolu'ya sürmüşler ve 15 Mayıs 1919'da İzmir işgal edilmişti.

Son Osmanlı Padişahı 6. Mehmet Vahidettin tarafından kabul edilen önce 30 Ekim 1918 **Mondros Ateşkesi** (*Mütarekesi*), sonra da 10 Ağustos 1920'de bağitlanan **Sevr** Anlaşması ile, Osmanlı İmparatorluğu'ndan geriye kalan en az bin yıllık anavatan toprakları Anadolu da Batı'lı emperyalistlerce hızla işgal edilmiştir!

Mütareke İstanbul'u Çaresiz _____ :

Mondros Ateşkesi sonrası İstanbul'da ülkenin kurtuluşu için büyük çabalar harcayan Mustafa Kemal Paşa, çıkış yolu bulamayınca, koşulların hızla parçalanmaya (*Sevr'e!*) gittiğini engin sezgisiyle kavramıştı. Bu bağlamda, kurtuluş Anadolu'daydı.. Anadolu halkına gidip işgali, yurdun parçalanışını, Saltanat'ın ise çaresizliğini ve hatta ihanetini anlatmalıydı. İzmir'in işgali, Anadolu halkı için ciddi bir uyarıcı olmuştu. Kemal Paşa, Anadolu halkına haklı olarak öylesine güveniyordu ki; 16 Mayıs 1919'da Bandırma Vapuru ile İstanbul Boğazı'ndan hareket ederken, hem İstanbul'daki İngiliz ve Fransız donanmasını, hem de İzmir işgalcisi Yunanlıları adresleyerek, *“Geldikleri gibi giderler..”* diyordu.

Padişah, İstanbul'da *“İngiliz Sevenler Derneği”* ne üye olacak denli aymazlık, sapkınlık ve ihanet içindeydi.

Yunan işgalına karşı savaşmak memleketin hayrına değildi, Vahdettin'in fermanlarına göre..

Mustafa Kemal Paşa öncülüğündeki Kuvvayı Milliyeci'lere katılmak suçtu, isyandı..

Mustafa Kemal Paşa, 3 gün süren çok tehlikeli bir deniz yolculuğunun ardından 19 Mayıs 1919'da Samsun'a ayak basarak Kurtuluş Savaşı'nı örgütlemeye koyulmuştu. Bu arada Mondros Ateşkesi çiğnenerek ülke işgal ediliyor, ordu dağıtılıyor (*terhis ediliyor*), silahlarına el konuyordu. Kemal Paşa, 22 Haziran 1919'da

Amasya Genelgesi'ni yayınlayarak;

1. *Ülkenin bütünlüğü ve ulusun geleceği tehdit altındadır.*
2. *Bu durumdan kurtuluş ancak Ulusun azim ve kararlılığı ile olanaklı olacaktır ..* diyordu.

Bu amaçla Erzurum Kongresi'ne girerken (23 Temmuz 1919), Padişah Vahidettin Kemal Paşa'yı idama mahkum etmiş, Kemal Paşa da bütün askeri görevlerini, Paşa ve Ordu Denetçisi (Müfettişi) sanını (unvanını) bırakarak istifa etmişti (8 Temmuz 1919). Erzurum Kongresi'ne katılan bir avuç yurtseverin huzuruna, güçlükle bulunan bir sivil elbise ile çıkmış ve şöyle demişti :

- **Sine-i millette, ferd-i mücahidim..** (Ulusun bağırında tek başına bir savaşıyım..)

Kurtuluş Savaşı Örgütleniyor :

Erzurum Kongresi'ni Sivas Kongresi ve çok sayıda yerel kurtuluş kongreleri izler..

Mustafa Kemal Paşa'ya göre, **".. bu Ulus, tutsak olmaksızın ölsün, daha iyidir.."** Anadolu halkı da aynı kanıdadır. İnanılmaz bir savaşıma girilir. Anadolu'da bir **"Kutsal İsyan"** başlatılmıştır. Ankara'ya dönülür 27 Aralık 1919'da. İnsanlık tarihinin eşi benzeri görülmemiş bir direnişinin destanı yazılmaktadır.

Akıllara durgunluk veren bir girişimle, 23 Nisan 1920'de **Türkiye Büyük Millet Meclisi** açılır.

Bu arada Anadolu'da, işgalcilere karşı yerel savaşlarla ilerleyen yaygın bir karşı koyuş yaşanmaktadır.

10 Ocak 1921'de, Albay İsmet Bey, 1. **İnönü** Utkusu'nu (Zaferi'ni) kazandı Yunan ordusu karşısında..

24 Ocak 1921'de, TBMM, Anayasa çıkardı! (1924, 1961 ve 1982'de de yeniledi..)

İlk TBMM, İngilizlerin basarak dağıttığı Osmanlı Meclis-i Mebusanı'nın da işlevini üstlenmişti adeta..

1 Nisan 1921'de, General İsmet Paşa, 2. **İnönü** Utkusu'nu (Zaferi'ni) kazanır Yunan ordusu karşısında..

Ulusal Kurtuluş Savaşı'nda bu utku, Mustafa Kemal Paşa'nın çok yerinde anlatımıyla,

"Milletin makûs talihini" (aksi giden talihini) de yenen bir utku olmuştu. Batı (Garp) Cephesi Komutanı İsmet Paşa'ya gönderdiği kutlama telgrafında aynen böyle diyordu Mustafa Kemal Paşa :

"Garp Cephesi Komutanı İsmet Paşa Hazretlerine!

Siz orada yalnız düşmanı yenmekle kalmadınız, ulusun aksi giden talihini de çevirdiniz.."

Olağanüstü zor kuşullarda, binbir yoklukla, işgal altında, boynunda Padişah'ın idam fermanıyla, Yunan uçaklarından atılan fetvalarla halkın Yunan işgaline direnmemesi, Kemal Paşa yandaşı Kuvvacıların cezalandırılacağı.. duyurularının baskısıyla.. Anadolu halkı direniyor, **"Çılgın Türkler"** teslim olmuyordu..

Kurtuluş Savaşı için, işgale son vermek ve **Sevr'i yırtarak** anayurdu bağımsızlığına erdirmek için hummalı bir hazırlık da sürdürülüyordu bir yandan..

5 Ağustos 1921'de TBMM, Mustafa Kemal Paşa'ya Başkomutanlık görevini verdi.

23 Ağustos 1921'de Mustafa Kemal Paşa, 22 gün 22 gece süren Sakarya Meydan Savaşı'nı başlattı.

13 Eylül 1921'de Mustafa Kemal Paşa Sakarya Zaferi'ni kazandı. Yunan ordusu Sakarya'nın batısına sürüldü.

19 Eylül 1921'de Mustafa Kemal Paşa'ya TBMM tarafından **Mareşallik** rütbesi ve **Gazi** sanı (unvanı) verildi.

"Büyük Taaruz"a Hazırlık :

İzmir ve Batı Anadolu, İstanbul.. Sakarya Utkusu'na (Zafer'ine) karşın hâlâ işgal altındaydı. İşgalci Yunan birlikleri Ege'de olmadık zulümleri işliyorlardı. Toplu öldürmeler, yakıp yıkmalar, sürgünler, ırza tecavüzler, hasta askerlerinin battaniyelerini halka dağıtarak çiçek vb. bulaşıcı hastalıkları halka yayan **biyolojik savaş** vd.

Büyük bir gizlilik ve diplomatik ustalıklarla, gözlerden kaçırılarak, Sakarya Utkusu'nun ardından moral kazanan ulus, **topyekun bir seferberlikle** son saldırıya hazırlanıyordu; eşsiz komutan Mareşal Mustafa Kemal öncülüğünde.. Anadolu'nun **"kılıç artığı"**¹ halkı, nesi var nesi yok, ulusal ordu için **ölçüsüz bir özveri** içindeydi.

¹ **Batılılar, Anadolu'da kalan halka, "Kılıç artığı" diyorlardı.. Yıllardır "doğraya doğraya" bitiremedikleri yaşlı, gazi**

İnebolu'dan geceleri kağnılar sabahlara dek silah ve cephane taşıyordu..

Kadınlar, çocuklar ilkel ışıklarında (*atelye*) cephane üretiyorlardı narin elleri ve parmaklarıyla geceler boyu..

Büyük ulusal ozan **Cahit Külebi**'nin şiirlerinde inanılmaz ustalık ve duyarlıkla aktardığı üzere;

hasta, bakımsız, cılız öküzler koşukta öldüğünde, kendilerini koşuyorlardı kağni arabasına kadınlarımız!..

Elif kadın, gecenin ayazında top mermileri kağnıda ıslanmasın diye bebesinin örtüsünü cephanelerin üstüne kaydırıyor ve bir süre sonra bebeğinin donduğuna tanık oluyordu!..

7 düvelin üstüne çullandığı ve yalnızca savaşta yenik saydığı bir ulusa anayurdunu parçalayarak Sevr Anlaşması'nı uygulamakla yetinmeyip; Ulusu tarih sahnesinden de silmeyi tasarladığı bir tarihsel *yokediş süreci* yaşıyordu Anadolu'da.. Sevr, “..*Batılıların yüzyıllardan beri tasarladıkları bir suikast planı..*” idi Kemal Paşa'ya göre. SÖYLEV'inde, Lozan ve Sevr'i karşılaştırırken bu acı değerlendirmenin altını çiziyor, tarihe not düşüyordu..

Büyük Taarruz ve Sonuçları :

Büyük Taarruz'un başlatıldığı 25/26 Ağustos 1922 gecesi, Yunan Orduları Başkomutanı General Hacı Anesti, İzmir'de kuştüyü yastıklarda sabahlarken; Başkomutan Gazi Mustafa Kemal Paşa, 1874 m yükseltili Kocatepe'de Mehmetçik'le omuz omuzadır. Tıpkı Mehmetçik gibi, kaputunu üstüne çekerek, haşin ayazda öylece sabahlar.

26 Ağustos 1922'de Gazi Mustafa Kemal Paşa, Afyon Kocatepe'de, sabah 04.30'da Büyük Taarruzu başlattı.

Bütün seferberlik çabalarına karşın, Batı emperyalizminin donattığı Yunan ordusu ile ordumuzun donanımı pek çok bakımdan denk değildi. Azim ve özveri, ölçsüz yurt sevgisi ve Kemal Paşa'nın üstün komutanlık yetenekleriyle, aleyhimize olan fark kapatılacaktı..

Lybeyer'in yerinde aktarımı ile, yazımızın Giriş bölümünde de verdiğimiz üzere;

“ Onlar (Yunanlılar) zafer ve megalo idea için dövüştüler. Fakat Türkler ocaklarını ve yurtlarını korumak için savaştılar.”

Gerçek bir ölüm-kalım savaşı yaşıyordu.. Çiğiltepe'yi, Başkomutan'a verdiği söz üzerine yarım saat içinde düşüremeyen Albay Reşat Bey, onuruna yediremeyerek beylik silahı ile canına kıyıyordu. *Oysa 2 dakika sonra tepe Yunan'dan alınıyordu!*

İlk saldırıda, Yunan ordusunun elindeki tahkimli mevziler ele geçirildi ve 27 Ağustos'ta Afyon işgalden kurtarıldı. Yenik düşman, 27 Ağustos gecesi İzmir'e çekilmek istedi. Fakat, Fahrettin Altay Paşa komutasındaki süvariler düşmanın gerilerine sarkarak, çekilme yollarını kesmişti. 30 Ağustos günü, beş Yunan tümeni Dumlupınar'ın kuzeyinde kuşatılarak yok edildi. Bu kuşatmadan kurtulmayı başaran General Trikupis, 2 Eylül günü Uşak dolayında yakalandı. Süvarilerimiz düşmanın haberleşme olanaklarını ve demiryolu bağıni kesmişti. Bu nedenle Trikupis, Hacı Anesti'nin görevden alınarak kendisinin “Küçük Asya Ordusu” Başkomutanlığına atandığını, tutsak düştüğü birliğin Türk komutanından öğrendi.

Gazi Mustafa Kemal Paşa'nın huzuruna getirildi. **ATATÜRK** tutsaklara yer gösterip, kahve ısmarladı ve sonra; “*Nasıl oldu, anlatın?*” diyerek, düşman tarafında yaşananları sorguladı...

General Trikupis, Büyük Taarruzun başladığı gece Afyon'da bir baloda eğlendiklerini; bir ucu Kütahya'da, öbür ucu Afyon'daki Türk saldırısının Yunan mevzilerini hızla ezip geçtiğini; sele kapılmış gibi Murat Dağı

olmuş, gençlerini-subaylarını yitirmiş, kadın-yaşlı-çocuk ve hastalıklarla boğuşan yoksul, çaresiz Anadolu halkı..

eteklerine sürüklendiklerini ve Kızıldaş Deresi yamaçlarında kapana kısırdıklarını, bütün çıplaklığı ile anlattı.

Bundan sonrasını doğrudan **General Triküpis**'ten aktaralım :

- *“Durumu anlamaya, telgraf hatlarımızı kullanmaya ve İzmir’deki Başkomutanımızla bağlantı kurmaya bile zaman bulamadık. 30 Ağustos gününe dek, toplarımızı az çok kullanarak, geri çekiliyorduk. Fakat, sırtımızı o yamaca (Kızıldaş yamaçlarına) dayadıktan sonra, kıpırdamaya bile gücümüz kalmadı. Öğleden sonra, topçumuzu da kullanamaz duruma düştük. Ancak tüfeklerimizi kullanabiliyorduk. Bir an geldi ki, tüfeklerimizi bile ateşleyemeyecek biçimde, bir darlığa sıkıştırıldık. İşte o zaman, süngüleriniz parıldamaya başladı. Arkamız, önümüz, her yanımız süngü. Artık, sonumuz gelmişti. Atımı bile bulamadım. Ormanların içinde, yaya olarak yollara düştüm.”*

Tutsak Yunan Generali, bozgunu böylece anlattıktan sonra, Gazi’ye sorar:

“Peki, siz bu savaşı nereden yönetiyordunuz?”

ATATÜRK yanıt verir: *“İşte, tam o süngülerin parladığı yerden!” (Şahap Osman Aras’tan..)*

Triküpis şaşırır, müthiş bir heyecana kapılır ve saygı ile doğrulur; *“Savaş böyle kazanılır.”* der.

“Yoksa, yüzlerce kilometre uzaklıktaki bir yattan, harita üzerinde pergelle ölçüp biçerek, savaş yönetilmez..”

30 Ağustos 1922’de Gazi Mustafa Kemal Paşa Dumlupınar’da Başkomutan Meydan Savaşı’nı kazandı..

Başkomutan şu tarihsel buyruğu verdi :

“Ordular, ilk hedefiniz Akdeniz’dir, ileri!”

Yengin (muzaffer Ordu, Batı emperyalizminin maşası işgalci Yunan ordusunu İzmir’e dek 10 gün kovaladı! Kaçarken bile yolları, köprüleri, demiryollarını harap ettiler; evleri, köyleri, hayvanları, ormanları yaktılar..

9 Eylül 1922 günü İzmir’de sevinç gözyaşları sel oldu. 16 Mayıs 1919’dan başlayarak 3,5 yıla yakın işgal, kan, zulüm altında inleyen Ege’nin incisi, özgürlüğüne kavuşmuştu. İşgalde Yunan’a ilk kurşunu sıkan ve oracıkta şehit edilen Gazeteci **Hasan Tahsin**’in ruhu şadedilmişti.

10 Eylül 1922’de Başkomutan Gazi Mustafa Kemal Paşa İzmir’e girdi. Hükümet konağına gelişinde ayaklarına Yunan bayrağı serilmişti.. *“Bayrak bir ulusun onurudur, kaldırın..”* dedi ve insanlığa bir ders daha verdi.

Mondros (Silah Bırakışması) Mütarekesi, **Sevr** yırtıldı..

İşgalciler İstanbul’u ve Anadolu’yu terk ettiler..

1 Kasım 1922’de Saltanat (*Padişahlık*) kaldırıldı. **Padişah** İngilizlere sığınarak Malaya Zırhlısı ile kaçtı..

Lozan barış görüşmeleri başladı ve çok zorlu bir süreç sonunda (*2 ay kesintiyle 10 aya yakın*) Türkiye, 24 Temmuz 1923’te, **Misak-ı Milli** sınırlarının uluslararası tapusunu aldı, uluslararası hukukta tanındı.

29 Ekim 1923’te **Cumhuriyet** ilan edildi.

Ozanlar ozanı **Nazım Hikmet, Kurtuluş Savaşı Destanı**’nı yazdı :

Dağlarda tek tek ateşler yanıyordu.

Ve yıldızlar öyle ışıltılı, öyle ferahtılar ki, şayak kalpaklı adam nasıl ve ne zaman geleceğini bilmeden

güzel, rahat günlere inanıyordu
ve gülen bıyıklarıyla duruyordu ki mavzerinin yanında,
birdenbire beş adım sağında O'nu gördü.
Paşalar onun arkasındaydılar.
O, saati sordu.
Paşalar : «Üç' dediler.
Sarışın bir kurda benziyordu.
Ve mavi gözleri çakmak çakmaktı.
Yürüdü uçurumun başına kadar,
eğildi, durdu.
Bıraksalar
ince, uzun bacakları üstünde yaylanarak
ve karanlıkta akan bir yıldız gibi kayarak
Kocatepe'den Afyon Ovası'na atlayacaktı...

- “... **30 Ağustos Zaferi, Türk Tarihi'nin en önemli dönüm noktasıdır.** Ulusal tarihimiz çok büyük, parlak zaferlerle doludur, ama Türk Ulusu'nun burada kazandığı zafer kadar kesin sonuçlu, yalnız bizim tarihimize değil, dünya tarihine yeni bir akım vermekte kesin etkili bir meydan savaşı hatırlamıyorum. Besbelli ki yeni Türk Devleti'nin, genç Türkiye Cumhuriyeti'nin temeli burada sağlandı, ölümsüz yaşayışı burada taçlandırıldı. Bu alanda akan Türk kanları, bu göklerde uçan şehit ruhları, devletimizin, cumhuriyetimizin ölümsüz koruyucularıdır ...”
- “.. Gençler! Geleceğe güvenimizi güçlendiren ve sürdüren sizsiniz. Siz, almakta olduğunuz eğitimle, bilgi ile, insanlıkta üstünlüğün, yurt sevgisinin, düşünce özgürlüğünün en değerli örneği olacaksınız. Ey yükselen yeni kuşak! Cumhuriyeti biz kurduk, O'nu yükseltecek ve yaşatacak sizlersiniz.. ”

Yukarıdaki sözler, Yüce Önder **ATATÜRK**'ün 30 Ağustos 1922'de kazanılan olağanüstü utkunun 2. yıldönümünde (1924) **Dumlupınar**'da yaptığı konuşmadan alındı. Bu görkemli konuşmanın üzerinden 83 yıl geçti. Ulusal Kurtuluş Savaşımızın dönüm noktası olan böylesi bir günde; aradan geçen 85 yıl, **Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK**'ü doğrulayan bir tarih laboratuvarı oldu. Nice devletler yıkıldı, nice devlet başkanlarının yontuları (*heykelleri*) yerlerde sürüklendi. Ama **Türk Devrimi** tüm görkemiyle her şeye karşı ayakta, dimdik..

Pakistan Devlet Başkanı M. Ali **Cinnah**'ın 30 Ağustos utkusunun ardından Londra'da dile getirdikleri çok düşündürücü ve öğreticidir :

- “.. Ne biz ne de her kıtada yaşamakta olan tutsak ve mazlum ulusları bundan sonra tutamayacaksınız. Mustafa Kemal ve Türkler ki, kendileri için hazırlanan tabutu yayılcıların başına geçirmişlerdir. Şimdi Dünyada başlarına tabutlar geçirilecek başkaları da benzer sonuçlara hazırlanmalıdırlar.”
(11.09.1922, Londra)

Hindistan Devlet Başkanı Mahatma **Ghandi**'nin de 08.09.1922'de düzenlediği basın toplantısında, bağımsızlık ve özgürlük ateşini harlayan sözleri, tarihe ulusca övünmemiz gereken notlar düşüyor :

- “ Türkiye Orduları bir devir kapatmıştır. Şimdi mazlum ve tutsak devletler ve uluslar artık vazgeçilmez bir reçeteye sahiptirler. **Mustafa Kemal'in utkusu, Dünya için özgürlük ve bağımsızlık sancağıdır.**”

Sonuç :

Emperyalizmin sömürgeleri, Türk Ulusu'nun UNESCO'nun 1979 kararıyla da onaylandığı üzere veryüzünün ilk ve tek anti-emperyalist bağımsızlık savaşını başarmış olmasından cesaret alarak tutsaklığa başkaldırıyor ve Atatürk'ün savaşım yöntemini örnek alarak başarılı oluyorlar.

Bu görkemli tarihsel dönüşüm ve başarının uluslar arası kıvancı, **Yüce Atatürk'**ün önderliğindeki Ulusumuzdur. Bu yüzdendir ki, hazımsız ve kinci emperyalizmin ülkemizle görülecek büyük hesabı vardır!

Geleceği, bize **Yüce Atatürk'**ün kutsal emaneti Türkiye Cumhuriyeti'nin parlak geleceğini, **Cumhuriyet ordusunun** aydınlık beyinli, yiğit yürekli ve yurtsever subayları ile biz **Kemalist aydınlar** elele Ulusumuza öncülük ederek, "tüm ulusçu ve cumhuriyetçi güçleri bir araya" getirerek kuracağız.

Bu duygularla ulusumuzun ve Ordumuzun 30 Ağustos Zafer Bayramı'nı ve **9 Eylül'**ü kutluyoruz.

Yüce Atatürk'ün ulusumuza kutsal emaneti Cumhuriyeti, 1982 Anayasası'nın 2. maddesinde belirlenen temel özelliklerini -ulusal dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk ulusalılığına bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, lâik ve sosyal bir hukuk Devleti- koruyup daha da geliştirerek **özgür ve tam bağımsız** olarak sonsuza dek yaşatacağımızdan hiç kimsenin kuşkusu olmasın.

Bu arada **1 Eylül'**ler, Dünyamıza barış getirsin.. Büyük **asker Atatürk'**ümüzün dileği, özlemi de buydu :

YURTTA BARIŞ, DÜNYADA BARIŞ! Hemen ve sürekli ve kalıcı barış istiyoruz tüm dünyada ve yurdumuzda!

Yaşadığımız kimi sıkıntılar geçici.. Binlerce yıllık ulusal tarihimizde elbette yer yer zor dönemler olabilir.

Ancak Türk Ulusu'nun, kendisinin geleceğine kastetmeye niyetli tüm güçleri kahredecek gücü, birikimi, önderi ve kararlılığı, deneyimi hep oldu. Bunlara bugün, dünden daha çok sahip olduğumuzdan kesinlikle kuşku duyulmamalıdır.

Ama herhalde bu; AB'si ile, Gümrük Birliği ile, NAFTA, APEC, IMF, DB; DTÖ, Bilderberg, TLC, CFR, BM'siyle... Küreselleşme masalları ardına saklanan "**Yeni emperyalizm**" ile; dinci-Batı işbirlikçisi iktidarlar ile asla değil!

Örgütlü ve uyanık olarak, akıl ve bilimle, **günün değişen tehditleri alqılanarak**, Cumhuriyetimiz sonsuza dek özgür ve tam bağımsız olarak yaşatılacaktır. Bizim adlandırmamızla "*Postmodern*", Genelkurmay Başkanımız Orgeneral Sayın Yaşar Büyükanıt'ın nitemiyle "**karanlık savaşların**" hedef ve yöntemlerinin ayırında olarak..

Şu sözler, **Atatürk'**ten günümüze sağlam reçeteler olarak tarihsel bilincimizde yankı buluyor (4 Ekim 1922) :

- "*Arkadaşlar! Ulusumuz, **tek bir insan gibi** gösterdiği sarsılmaz birlik ve çaba sayesinde bu başarıyı hazırlamıştır. Ulusumuzun barış işlerinde de barıştan sonraki işlerde de aynı himmet ve çaba içinde, aynı birliği göstererek bu utkuyu tamamlayacağından kuşku yoktur.*" (Söylev ve Demeçler syf. 247)

Türk halkı, Ata'sının uyarısının farkındadır ve gereğini dün olduğu gibi bugün de yarın da şaşmaz sağduyusu ve tarih bilinci ile, vefa ile yerine getirmesini bilecektir. Çağımızda **küreselleşen emperyalizmin** ayırındadır.

Sevgin (Aziz) şehit ve gazilerimizin kutsal anılarına ancak böyle hürmet edebileceğimizin, yaraşır (*layık*) olabileceğimizin ayırındayız. Onları sonsuz bir şükran, minnet ve özlemlerle anıyoruz. Bağımsızlık, özgürlük, Vatan uğrunda canlarını veren tüm şehitlerimizin, **Yüce Önderimizin** hatıraları önünde bağlılık ve saygıyla eğiliyoruz. Atalarımız, ulusun-vatanın namusu için çoluk-çocuk demeden boşuna ölmediler, rahat uyusunlar.

30 Ağustos 1922 Utkusu, 1 Eylül Dünya Barış Günü (1945'te 1. Dünya Savaşı'nın bitimi nedeniyle) ve İzmir'in kurtuluşu 9 Eylül 1922 Yurdumuza, Ulusumuza ve tüm insanlığa kutlu, mutlu ve ders olsun dileriz.²

² Bu arada, 17 Ağustos 1999 depreminde yitirdiğimiz 20 bin dolayında insanımızın acıları da yüreğimizde.

Onları da özlemlerle anıyoruz.. Gerekli dersleri çıkararak, bundan böyle daha özenli olmamız zorunluğu çok açıktır.